

rige land. Det har for mig været magtpåliggende, at vi har administreret lige, uanset hvor i landet det er, selvfølgelig med hensyn til, at det er en storby, det drejer sig om osv. Men der må være lighed for loven i de her spørgsmål.

Der er det specielle, at Ørestad Citycenter bliver et nyt regionalt center i en by. Der udlægges ikke eksterne nye butikcentre i hovedstadsområdet, ligesom vi heller ikke har villet udlægge nye eksterne centre noget andet sted i Danmark.

Jeg forstår godt, at de partier, som er voldsomt imod tanken om at lave en ny by i Ørestaden, også opponerer mod det her projekt. Det kan jeg meget vel forstå. Men har man én gang antaget, at der skal ligge en ny by, og det er en hovedstad, og en ny metro, er det jo klart, at så er der også nogle konsekvenser herefter i detailhandelslovgivningen.

Jeg er blevet kritiseret for at acceptere et butikcenter. Det blev jeg, før beslutningen blev truffet, da jeg var i Folketinget og redegjorde for vores forhandlinger. Man siger, at der er flere punkter, hvor man er gået ud over det rimelige efter loven. Alle ved, at jeg aldrig har været fortaler for et kæmpecenter i Ørestaden, og derfor har jeg lagt afgørende vægt på, at det blev reduceret, og at vi fik undersøgt de trafikmæssige konsekvenser, inden vi som led i denne helhedsløsning for hovedstaden sagde ja til centeret.

For det første: Centeret skal ses i sammenhæng med hele detailhandelsstrukturen i hovedstadsområdet, både i forhold til den samlede mulighed for tilvækst i regionen og i forhold til de maksimale trafikstørrelser.

For det andet: Den særlige planlægningsmæssige begrundelse skal være i orden. Altså her at det drejer sig om et nyt bycenter, som den tidligere regering med et bredt flertal i Folketinget bag sig besluttede skulle være der.

Og endelig for det tredje: Trafik og parkering skulle vurderes ordentligt i VVM-redegørelsen. Der er jo det gode derude ved det, at der bliver en meget fin betjening med kollektiv trafik i forhold til det her center, noget, jeg naturligvis har lagt overordentlig stor vægt på. Et af vores formål har været, at folk skal have lov til at handle, selv om de ikke også har bil – en meget stor del af vores husstande herhjemme har ikke bil – og det har man netop mulighed for her.

Jeg er ret sikker på, at det butikcenter, når der nu kan bygges i Ørestaden, vil vise sig at have færre konsekvenser og mindre fjernvirkning end det, alle reklamerne lægger op til. Jeg vil bare sige én ting til hr. Ole M. Nielsen, hvis

synspunkter jeg normalt har meget stor sympati for, at man skal altså ikke lade sig snyde af den overdrevne markedsføring af tankerne. Man skal se på realiteterne. Det er et center i et nyt hovedstadsområde, meget, meget mindre end f.eks. Lyngby Storcenter. Har Lyngby Storcenter tømt Vendsyssel for detailhandel? Det tror jeg ikke man med nogen rimelighed kan hævde.

Det er også vigtigt at holde fast i, at tanken jo er, at det skal blive et forholdsvis tæt bebygget område derude, og at det derfor er naturligt, at der også er et butikcenter. Man kan gøre, som jeg også har gjort det, sætte spørgsmålstejn ved, hvor fornuftigt det er at starte med et butikcenter og ikke have nogle af de andre funktioner. Men det er det kommunale selvstyre at bestemme rækkefølgen for tingene inden for de rammer, hvis man i øvrigt overholder loven.

Der er truffet mange lokale beslutninger, som jeg ikke er enig i, men det er det kommunale selvstyre, det er også retten til at gøre noget, som efter andres opfattelse er forkert; retten til at gøre det, inden for de rammer, som loven én gang udstikker.

Det er det, jeg kan sige. Jeg er enig med hr. Ole M. Nielsen i alle ønskerne omkring bæredygtighed osv., og jeg har efter bedste evne – måske er bedste evne ikke god nok efter forespørgernes mening – men jeg har efter bedste evne bestræbt mig på at leve op til det, der var lovens krav. Og vi har jo heldigvis haft lejlighed til at diskutere det her spørgsmål i Folketinget, inden den endelige beslutning blev truffet.

Forhandling

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, undskyld betegnelsen, men jeg opfatter ministerens tale som en gang hælden vand ud af ørerne. Det er jo god tone normalt at sige tak for svaret, når man forespørger, og det vil jeg da også godt gøre, men ikke for et godt svar. Og det er i øvrigt ministerens forpligtelse at komme og svare, så jeg synes i grunden ikke, at der er noget at sige tak for i denne her besvarelse.

Når ministeren siger, at det jo er de partier, han er enig med i det her, må jeg sige, at det ikke er det her, vi er enige om. Det er jo netop det, der gør mig så ondt, at ministeren gør noget her, som er stik imod alt, hvad vi er enige om. Det er jo det, der er problemet.

Hvordan kan man have tillid til en regering, der snakker miljø i fine papirer og praktiserer